

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **nezl. N. M.**, zast. zákonnou zástupkyní L. M., matkou, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2022, č. j. MV-144470-6/SO-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 3. 2023, č. j. 108 A 11/2022-37, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 29. 6. 2022, č. j. OAM-8671-16/DP-2021, byla žalobkyni podle § 44a odst. 4 ve spojení s § 46a odst. 2 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta její žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Podané odvolání i následná žaloba byly zamítnuty výše nadepsaným rozhodnutím žalované a rozsudkem krajského soudu.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti výše označenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, kterou spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnila tím, že je nezletilým dítětem, nastalou situaci nemohla reálně ovlivnit a z pohledu zdravého vývoje dítěte pro ni následky napadeného rozsudku znamenají nepoměrně větší újmu, než je zájem na tom, aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci s povolením k pobytu. Odkázala přitom na usnesení Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, ve kterém tento soud přiznal odkladný účinek kasační stížnosti ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu.

[3] Žalovaná se k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[4] Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší

správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. též usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [24]).

[5] V projednávané věci Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny. Obdobně jako krajský soud, který přiznal odkladný účinek žalobě stěžovatelky usnesením ze dne 20. 12. 2022, č. j. 108 A 11/2022-24, přihlédl zejména k tomu, že stěžovatelka je nízkého věku, situaci nezavinila a velmi se jí dotýká. Nedojde-li totiž k odkladu právních účinků napadeného rozsudku, bude stěžovatelka pobývat na území České republiky nelegálně a v celkovém důsledku bude nucena opustit území České republiky, jinak by se vystavovala riziku udělení jí správního vyhoštění, se kterým je spojen i zákaz pobytu (srov. usnesení NSS ze dne 5. 12. 2018, č. j. 10 Azs 258/2018-32, odst. [5], a ze dne 18. 12. 2019, č. j. 7 Azs 407/2019-23, odst. [6]). Nejvyšší správní soud proto obdobně jako krajský soud v bodě 6. citovaného usnesení dospěl k závěru, že zamítnutí stěžovatelčina návrhu a nepřiznání odkladného účinku její kasační stížnosti by pro ni nepochybně znamenalo větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Žádným jiným osobám totiž újma nevzniká (srov. usnesení NSS ze dne 25. 6. 2020, č. j. 4 Azs 134/2020-46, odst. [9], obdobně ze dne 4. 11. 2020, č. j. 1 Azs 302/2020-39, odst. [12]).

[6] Současně vyhovění návrhu není v rozporu s žádným důležitým zájmem. V úvahu připadá toliko stěžovatelkou uvedený zájem na tom, že cizinci bez povolení k pobytu se na území České republiky vyskytovat nemohou. Přiznání odkladného účinku však „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je přezkoumávána jeho zákonnost (srov. již citovaná usnesení NSS č. j. 4 Azs 134/2020-46, odst. [10], a č. j. 1 Azs 302/2020-39, odst. [13]).

[7] Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatelky vyhověl a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Přiznáním odkladného účinku však nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2023

JUDr. Radan Malík
předseda senátu